

hvis der tilbyder sig Entreprenører, at kunne begynde Arbejdet, om hvilket Udvalget allerede tidligere har udtalt, at det med Ministeren erkjender Nødvendigheden af at faae det gennemført, og man har derfor troet ikke at burde modsætte sig Forslagets Vedtagelse. — Forslagene under Nr. 78—92 ere gamle Forslag. Den ærede Krigsminister, som har udtalt sig om dem, har ikke ved sine Udtalelser givet mig Anledning til nærmere at komme ind paa noget af dem, og jeg kan derfor forbigaa dem. Nr. 92, som ikke er begrundet i Bilagene, fordi Begrundelsen er tilsendt Finantsudvalget i Fortrolighed, skal jeg saa meget mere lade uden Omtale, som Ministeren med Hensyn til dette Forslag lod til at finde sig i Stillingen. — Forslagene under Nr. 93—101 ere ligeledes gamle Forslag, hvilke jeg gjerne, som tidligere nævnt, kan forbigaa. — Forslaget under Nr. 102 har det været Ministeren hjært at se Udvalget tiltræde. Jeg skal udtale, at jeg personlig har ment, at denne Sag trængte til nærmere, om ikke elektrisk, saa dog anden Belysning, inden man gik ind paa den, men da Udvalget i det Hele kunde enes om at tiltræde dette Forslag, imod at man forlod Forslaget under Nr. 92, er man kommen til dette Resultat. — Forslaget under Nr. 103 og Mindretallets Forslag under Nr. 104 ere ligeledes gamle Bekjendte. — Forslaget under Nr. 105 er en ny Sag. Vi forhandlede forleden Dag, jeg tror iforgaars, om Limfjordsbroen, og jeg skal ikke nu komme nærmere ind paa denne Sag. Jeg skal kun henvise til dette Forslag, og naar ærede Medlemmer ville estergaa Bilag Nr. 54 med tilknyttede Underbilag, vil man formentlig finde, at det ikke bliver det sidste, vi faae at høre om denne Sag. — Forslagene under Nr. 106—109 høre til de gamle Forslag. — Forslaget under Nr. 110 er nyt. Jeg skal med Hensyn dertil henvise til Bilag Nr. 49, og skulde ærede Medlemmer ønske en udfølgeligere Udvikling angaaende Sæmneforholdene paa Bornholm, have vi modtaget Indberetning fra vedkommende Ingeniører, som kunne faas til Udlaan. En dybere Indgaaen paa dette Aktstykke skal jeg ikke her komme ind paa. Det er ikke uden Betænkelse, at Udvalget har tiltraadt et Forslag, der saa betydeligt forøger de Laan og Tilskud, man har ydet til Bornholms Sæmne, men man har ved Siden deraf erkjendt dels at der har været adskillige Uheld og Ulemper, som i alt Fald delvis ere foranledigede ved Regeringens egne Tilsynsmænd, dels at Bornholm jo ikke har nogen Nytte af vort Fernbanevesen, uagtet det, for saa vidt det giver Understud, giver Tilskud dertil. Disse to Momenter have Noget mildnet Udvalgets Opfattelse af Spørgsmaalet, saaledes at man har tiltraadt Forslaget. — Forslaget under Nr. 111 angaar en Sag, der er behandlet ved anden Behandling. Jeg antager ikke, at den ærede Minister faar Held med sig i

at faae dette lille Laan udfødt af Forslagene. — Forslagene under Nr. 112 og 113 ere omtalte af den høitærede Justitsminister, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa dem. — Jeg skal kun, inden jeg forlader § 27, gjøre en Bemærkning angaaende et Forslag, som laa for til anden Behandling, men som da toges tilbage. Det var stillet af to ærede Lolland-falsterke Rigsdagsmænd, og angik et Laan fra Statskassen til et Interessentskab paa Værø. Udvalget har havt de vedkommende Aktstykker til Overveielse, men man er kommen til det Resultat, at man ikke tror at burde indstille Forslaget om et saadant Laan. Derimod har man, uagtet det ikke direkte ligger indenfor Forhandlingerne, ønsket udtalt, at det vistnok vilde være Mange, som have sat sig nærmere ind i Sagen, overmaade hjært, om Centralkomiteen vilde være istand og villig til at forhøje sin Understøttelse af dette Foretagende enten ved en Gave eller ved et billigt Laan. Det synes nemlig ganske vist, at det er meget betydelige og omfattende Ulykker og Tab, der ere overgaaede dette Interessentskab ved de to gjentagne Stormfloder, og man skjønner heller ikke, at Centralkomiteen i sit sidste Svar egentlig aldeles positivt har udtalt sig om Umuligheden af at kunne gaa denne Vej. Finantsudvalget har derfor ønsket blot at udtale dette i Forbindelse med sin Omtale af Sagen her, uden at man isøvrigt tør tillægge det nogen Bægt overfor Centralkomiteen. Man gjør det imidlertid med Tilspøielse af en almindelig Erkjendelse af denne Centralkomites patriotiske Virksomhed i det Hele taget. — Forslaget under Nr. 114 er et Redaktionsændringsforslag af den høitærede Finantsminister, som man imidlertid efter Udvalgets Flertals Forhold til det af Finantsministeren stillede Forslag under Nr. 17 til § 8 maa ønske at bringe i fornøden Samklang med Udvalgets Flertals Stilling. Man har derfor stillet Underendringsforslag til Forslaget under Nr. 114, nemlig Forslaget under Nr. 115 paa Listen og Forslaget under Nr. 8 udenfor Listen. — Jeg har nu hermed behandlet samtlige Ændringsforslag, for saa vidt som det efter Omstændighederne maatte anses fornødent, og jeg skal nu henstille til det høie Things Medlemmer, hvorvidt de ville gaa den af Flertallet anviste Vej, eller om de ville følge Ministeriet og Mindretallet. Jeg skal ganske henstille dette til Thingets egen Overveielse. Som Forslaget foreligger fra anden Behandling, er det ikke Udvalgets Flertals Forslag, men det er Thingets. Udvalgets Flertal som saadant har saa godt som ikke fundet Anledning til at foreslaa nogenformelt Forandring. Hvilke Forandringer Folkethinget altsaa vil gjøre i de Forslag, det har vedtaget ved anden Behandling, vedkommer ikke Flertallet.

Udenrigsministeren (Rosenberghn):

Maa jeg bede om Ordet.